

Önkéntesség – gyülekezet – könyv

Az „önkéntesség évében” a témához kapcsolódva EL(Ő)HÍVÁS – Önkéntesek szerepe a közösségépítésben címmel konferenciát szervezett a Magyar Református Szeretetszolgálat Berekfürdőn. A Kálvin Kiadó a könyvei mellett egy rövid összeállítással, ötlettárral is jelen volt, hogy a református egyházban gyakorolt önkéntes szolgálati formák és a könyv kapcsolatára is hangsúly kerüljön. Íme az ötlettár:

A Biblia előnyben – a gyakorlatban is!

Az „önkéntesség” mai modellje és a keresztyén gyülekezeti szolgálat sok ponton találkozik. Az egyházi, gyülekezeti életben „a hívők egyetemes papságának” bibliai-újszövetségi mintája és a szolgálat teológiai megalapozott tartalma és formája kell hogy élvezze az elsőbbséget. Ezt erősíthetik az önkéntesség különféle modern formái.

A református egyházban bármilyen szolgálat elképzelhetetlen a Szentírás nélkül. Szükséges lenne, hogy ez az alapelv a gyakorlatban is megmutatkozzon. Olvassuk rendszeresen a Bibliát! *Olvassuk* a Bibliát közösen is! A gyülekezeti-egyházi „önkéntesek” közösségének alapja és a közösen végzett szolgálat meghatározója egyaránt a Szentírás kell hogy legyen. Magától értetődőnek tűnik, de tapasztalatunk szerint nem fölösleges hangsúlyozni ezt is: *Legyen nálunk Biblia!*

Ötlettárunkban a MRE könyvkiadójaként azokat a jól bevált, de nem mindenütt gyakorolt utakat mutatjuk be röviden, ahol a könyv és az önkéntes alapú egyházi-gyülekezeti szolgálat találkozhat egymással.

Alapvető tétel: a könyv olyan helyre is eljuthat, ahová a lelkészt nem akár be sem engednék. Illetve (a szükséges teológiai megszorításokkal) igaz a szólás: a szó elszáll, az írás megmarad.

„Iratmisszió” és „iratterjesztés”

A klasszikus szóhasználat „iratmisszió” és az „iratterjesztés” kifejezése nem keverendő össze. Mindkettő fontos. „Iratterjesztés”: bibliák, traktátusok, keresztyén hitébresztő és hitépítő irodalom terjesztése, általában értékesítés útján (könyves asztal a templomban, keresztyén könyvesbolt stb.). „Iratmisszió”: a kiadványok osztása missziói célból, általában ingyenesen. A kettő egymást egészíti ki (a terjesztés látja el a missziót, anyagi háttérrel is teremthet neki, a misszió forgalmat is generál a terjesztésnek, maga a terjesztés is missziói szituációt teremthet stb.).

Önkéntes szolgálat az iratmisszióban és az iratterjesztésben

Mind az iratterjesztést (főleg gyülekezeti szinten), mind az iratmissziót (mindenhol) önkéntes alapon lehet végezni. A lelkipásztor, illetve a presbitérium nyugodtan rábízhatja ezeket a munkaterületeket szolgáló testvérekre (természetesen a szükséges vezetéssel), illetve az iratmisszió sok egyébként is önkéntesen végzett szolgálathoz hozzákapcsolható.

Az iratmisszió lehetőségei

Maga az olvasás is lehet önkéntes missziói szolgálat. Ha olvastunk valami jót, egyszerűen beszéljünk róla másoknak is, ajánljunk ismerőseinknek, testvéreinknek egy-egy jó könyvet, és természetesen mindenekelőtt a Bibliát.

Minden gyülekezeti és közegyházi tevékenység missziói lehetőséget teremthet. Ezeket a *missziói lehetőségeket* ki lehet egészíteni iratmissziós módszerekkel. Nemcsak szóban lehet bizonyosságot tenni Jézus Krisztusról, hanem kézzel fogható és olvasható formában is: *ajándékozzunk* Bibliát, adjunk kézbe az alkalomhoz és a helyzethez illő könyvet, traktátust.

- Beteglátogatás alkalmából magunkkal vihetünk egy-egy evangéliumfüzetet vagy vigasztaló írást,
- a gyászolóknak is adhatunk a szavakon túl hazavihető olvasnivalót,
- a keresztelésre, esküvőre készülőkéről nem is beszélve.

Az ajándékozás különleges alkalmait is ki lehet használni:

- konfirmáció,
- hittanos versenyek jutalmazása,
- karácsonyi ajándékozás,
- hittanos vagy ifis tábor,
- megkeresztelt gyerekek születésnapja stb.

mind olyan lehetőségek, amikor Bibliát, könyvet, „iratot” is ajándékozhatunk.

Mindezeket nem kell hogy a lelkipásztor önállóan szervezze, meg lehet találni az önkéntes szolgatársak helyét a szervezésben és végrehajtásban.

Nagy, de a legtöbb helyen kihasználatlan lehetőséget jelentenek a *gyülekezeti könyvtárak*. Erről lásd külön ötlettárunkat. Szinte minden gyülekezetnek vannak könyvei, de ezek általában ott vannak valahol a lelkeszi hivatal polcain, az átlag gyülekezeti tag pedig nem tud róluk. Pedig kis szervezéssel nagyot lehetne segíteni.

- Indítsunk egyszerű gyülekezeti kölcsönkönyvtárat! Csak fel kell írni egy füzetbe, hogy ki mit és mikor vitt el.
- Hirdessük rendszeresen az istentiszteleten a gyülekezeti kölcsönkönyvtárat!
- Ne csak általánosságban hirdessük, hanem egy-egy téma kapcsán, vagy egy-egy új beszerzés alkalmából konkrétan is! Tegyük könyvajánlókat a gyülekezeti újságba, hírlevélbe, honlapra!
- A legtöbb gyülekezetben viszonylag egyszerűen láthatóvá is lehet tenni a könyveket. Egy könyvespolc a gyülekezeti teremben máris felkeltheti a figyelmet.
- A vásárolt könyveket természetesen úgyis leltárba vesszük. Ez alapján nem nagy munka egy egyszerű katalógust is készíteni. Ha van egy lelkes olvasó testvérünk, az ő ajánlása, témaismerete mindennél többet érhet.

A helyi, iskolai stb. könyvtárak is missziói lehetőségeket rejtnek magukban. Lehet Bibliát, keresztyén könyvet ajándékozni a könyvtáraknak, és egy kis szervezéssel akár azt is el lehet érni, hogy ezek külön helyen össze legyenek gyűjtve.

Az iratterjesztés lehetőségei

Az iratterjesztés maga is *missziói szituációt* teremthet. (Gondoljunk csak az etióp főember – ApCsel 8,26kk – történetére!) Ahány könyvcím, annyi beszélgetési lehetőség a könyves asztal előtt! És megfordítva: az iratterjesztés hiánya missziói szegénységről is árulkodhat. (Legalább Biblia legyen kapható minden gyülekezetben! És ne csak a lelkeszi hivatalban „legyen valahol”, hanem szemmel láthatóan, hozzáférhetően!)

Az iratterjesztést a legtöbb helyen (ahol valóban működik is) nem a lelkipásztor kezeli, hanem (természetesen az ő vezetésével) *önkéntes* alapon működik. Lehetőleg olyan testvér legyen az iratterjesztő, aki *maga is szereti a könyveket*: fontos, hogy ismerje, amit kínál, hogy tudjon ajánlani. Természetesen az is fontos, hogy megbízhatóan el tudjon számolni a készlettel és a bevételekkel.

Az istentiszteleti *hirdetése*kben szerepet kaphatnak (sőt kellene hogy kapjanak) a könyvek is: lehet *témához* ajánlani (az igehirdetéshez vagy a közösség életében aktuális témához kapcsolódva) vagy újdonságra felhívni a figyelmet – ezt nem kell hogy minden esetben a lelkipásztor tegye meg (ő is fontos), hanem akár az iratterjesztő, akár például egy-egy tanárembert is fel lehet ilyesmire kérni.

A *gyülekezeti újságot* sok helyen (nagyon helyesen) nem egyedül a lelkész készíti. Ezekben a helyi témákon túl lehet *könyvajánlókat* is elhelyezni. Használják nyugodtan a kiadó blogját, kérjenek, szívesen küldünk anyagot. Sok gyülekezeti újságban (szintén helyesen) van valami tematikus tanítás is; ezeket sem kell hogy a lelkipásztor mindig maga írja, könyveinkből bátran merítsenek hosszabb-rövidebb részeket. (Annak örülünk, ha erről kapunk egy rövid tájékoztatást e-mailben.)

Miben segíthetünk még egymásnak?

Gyülekezeti könyves missziói nap. Az a tapasztalatunk, hogy még mindig van igény a könyvekre, csak az információ nem jut el (elég hatékonyan) az olvasókhöz. Szívesen megyünk gyülekezeti, területi, bármilyen meghívásnak, ahol nemcsak árusítunk, hanem – ha erre igény és lehetőség van – szívesen beszélünk a Bibliáról és az evangéliumról, a misszióról kiadványaink kapcsán.

Nekünk sokat segítene, ha olvasóink írnának nekünk *könyveinkkel kapcsolatos olvasási élményükről*. Egyrészt szükségünk van a visszajelzésekre, másrészt szívesen megosztanánk ezeket más olvasókkal.